

پس از فصل خزان و مردنش حیات می‌بخشد. روز قیامت همین گونه مردگان را خارج می‌کند.

[آیه‌ی ۱۹ سوره‌ی الروم]

مفهومی که در آیات فوق قرآن کریم می‌فرماید: همان یُحیی و یُمیت و یُمیتُ و یُحیی، است که نقل از امام معصوم و وارد شده در ادعیه‌ی ماست.

مانند بخش قبل، در این بخش نیز فقط ترجمه آیات مربوط به زنده شدن مردگان بیان شده و تفسیر آنها به اهل فن واگذار گردیده است.

در خصوص صور دوم مولوی می‌گوید:

یا رسایل بود اسرافیل را

کز سماعش پر برُستی فیل را

سازد اسرافیل روزی ناله را

جان دهد پوسیده‌ی صد ساله را

و در جای دیگر:

گوید این آوا، ز آواها جداست

زنده کردن کار آواز خداست

ما بمردیم و به کلی کاستیم

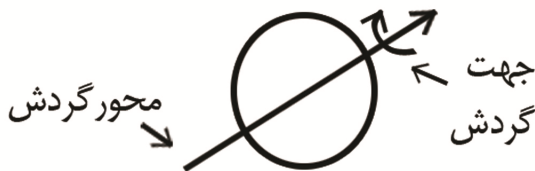
بانگ حق آمد، همه برخاستیم

خداوند کریم در آیاتی که احیای مجدد مردگان را متذکر

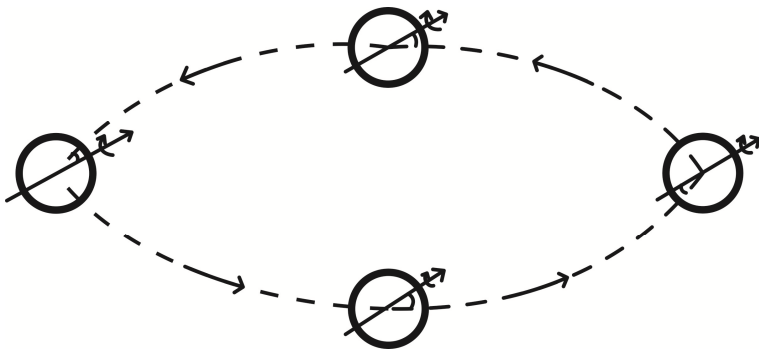
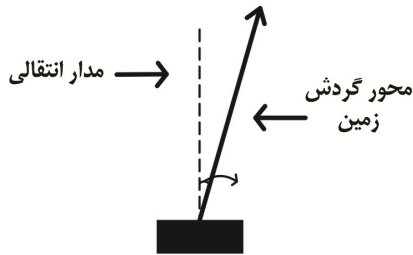
می گردد، دو مثل از مثال هایش زنده شدن طبیعت پس از خزان آن و تولد نوزاد بشر از نطفه‌ای بی قدر است و دقت و اندیشیدن در آن دو را موجب درک بهتر زنده شدن مجدد مردگان برشمرده است. در این بخش به مروری بسیار مختصر در خصوص این دو مثال از نظر علوم تجربی می پردازیم.

الف) در فصول خزان و بهار چه بر زمین می گذرد که شایسته مثالی برای حیات مجدد اموات است؟

محور گردش زمین: محوری است فرضی که از قطب‌های جنوب و شمال زمین می گذرد. زمین هر ۲۴ ساعت یک بار از غرب به شرق به دور محور خود می چرخد و شب و روز را پدید می آورد. در هر لحظه نیمی از کره‌ی زمین مقابل خورشید قرار می گیرد و نیمی دیگر تاریک است. این حرکت را، **حرکت وضعی زمین** گویند.

مدار انتقالی زمین: کره‌ی زمین در هر ۳۶۵ روز و ۶ ساعت یک بار بر روی مدار بیضی شکلی به دور خورشید می‌گردد. این مدار را، مدار انتقالی زمین گویند. محور گردش زمین با سطح مدار انتقالی آن زاویه ۲۳ درجه و ۲۷ دقیقه تشکیل می‌دهد.

کج بودن محور زمین، نسبت به سطح مدار آن، فصول مختلف را به وجود می آورد. در زمستان گرچه فاصله‌ی زمین تا خورشید کمتر است، اما به علت تابش کاملاً مایل نور خورشید، بیشتر انرژی تابشی آن در برخورد با لبه‌ی بیرونی اتمسفر (جو زمین) بازتابش یا جذب شده و از شدت تابش کاسته می شود.

بنابراین در زمستان زمین، کمترین انرژی را از خورشید دریافت می کند و در اصطلاح مرگ زمین فرا می رسد.

پدیده‌ی گلخانه‌ای:

نکته اول: مثال، سقف و دیواره‌های گلخانه‌ها را با شیشه یا پلاستیک می پوشانند. این عمل به خاطر این است که انرژی گرمایی که از خورشید تابش شده و در داخل گلخانه با سطح زمین یا گل‌ها برخورد می کند و بازتاب می شود، پرتوهای بازتاب شده نتواند به راحتی از گلخانه خارج شود و محیط گلخانه دائم در دمای مطلوب نگهداشته شود.

همین اتفاق در فصل‌های گرم در سطح زمین رخ می دهد، پرتوهای تابش شده از خورشید به سطح زمین می تابد و ضمن گرم کردن سطح زمین، مقداری از آن بازتاب می شود ولی پرتوهای بازتاب شده نمی تواند از برخی لایه‌های جو زمین عبور کند و به بالا برود و به سطح زمین برمی گردد و باعث می شود که هوای سطح

زمین از هوای لایه‌های بالایی جو گرم‌تر باشد.
این پدیده را در سطح زمین، **پدیده‌ی گلخانه‌ای** گویند.

چگالی هوا:

نکته‌ی دوم: وقتی دمای ماده‌ای پایین بیاید و سرد گردد، آن ماده خود را جمع می‌کند و یا به عبارتی منقبض می‌شود، در حالت انقباض ذرات تشکیل دهنده جسم به هم نزدیک‌تر می‌گردد یعنی ذرات تشکیل دهنده جسم در واحد حجم^۱ بیشتر می‌شود. در این صورت گویند چگالی جسم بیشتر شده و یا جسم چگال‌تر شده است.

چگالی: مقدار یا تعداد ذرات موجود در واحد حجم ماده را

چگالی ماده گویند.

در جو زمین، هوایی که گرم‌تر است سبک‌تر است و چگالی آن کمتر است و لایه‌هایی از هوا که چگالی آن بیشتر است سردتر و سنگین‌ترند. بنابراین به طور دائم هوای گرم که سبک است به سمت بالای جو و هوای لایه‌های بالایی که سردتر است به سمت سطح زمین جابه‌جا می‌شود و این جابه‌جایی هوا در لایه‌های جو، ضمن حفظ تعادل نسبی دما، باعث پاک‌سازی هوای آلوده نزدیک به سطح زمین هم می‌گردد.

۱- مکعبی که طول و عرض و ارتفاع آن هر سه برابر با یک متر باشد واحد حجم گویند.